

РЕШЕНИЕ

№ 270

гр. Перник, 26.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ

Членове: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ
РОМАН Т. НИКОЛОВ

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ Въззивно гражданско дело № 20221700500415 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба от В. В. и Л. В. против решение № 138/14.02.2022 г. по гр.д. № 3580/2021 г. по описа на Районен съд– Перник. Решението се обжалва изцяло. По подробно изложени в жалбата доводи се твърди, че:

1. Решението по делото е в противоречие със закона, размера на вземането не е доказано по безспорен начин.

Според жалбоподателя това е така, защото, съгласно чл.149 ал.1 т.6 от ЗЕ м-у топлопреносното дружество и клиентите в сграда етажна собственост /каквато се явява блока, в който се намира процесния апартамент/ е необходимо да се сключи писмен договор при ОУ. Тази разпоредба на закона е ясна, точна и не допуска различни тълкувания. Видно от материалите по делото такъв договор не съществува. Това обстоятелство не е взето в предвид от съда, който по този начин нарушава както собствените си указания, така и закона.

Съгласно чл. 57 ал. 1 т. 1в. от ОУ , Топлофикация Перник АД като собственик на абонатната станция /АС/ в блока /чл. 137 от ЗЕ/ е длъжна да изготви и съхранява копие от

документ: „Разрешение за ползване на външно топлозахранване и абонатна станция“, в конкретния случай за обект с адрес ***. По утвърждение на съда, ОУ са влезли в сила през 2008 г. А процесния период по настоящото дело е 11 години по-късно. Топлофикация Перник АД е имала достатъчно време да изпълни задължението си по ОУ, предложено от самата нея, но не го е направила, защото видно от материалите по делото гореспоменатия документ не съществува. Само това обстоятелство е достатъчно съда да отхвърли иска на ищеца. Това разрешение според жалбоподателя е задължително и гарантира, че топлоснабдяването е законно и размера на вземанията е доказан по безспорен начин. От казаното до тук следва, че при липсата на Разрешение за ползване АС е незаконна /от което следва че и топломера като съставна част на АС и неговите показания също са незаконни/, както и самото топлоподаване е незаконно през процесния период.

2. Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от Топлофикация Перник ЕАД на потребители в гр. Перник /ОУ/ не са влезли в законна сила през процесния период, поради което между нас и Топлофикация Перник АД не съществуват облигационни правоотношения. Твърдението на жалбоподателя е и, че същите не са публикувани.
3. Допуснати процесуални нарушения и психически тормоз при разглеждането на делото от страна на първоинстанционният съд, поставящи под съмнение неговата безпристрастност и обективност, както и законността на Решението по делото. Твърдението на жалбоподателя в тази насока е, че не са им допуснати доказателства в нарушение на процесуалните правила, което в крайна сметка е довело и до ограничаване на правото им на защита.

От ответното дружество не е постъпил отговор на въззивната жалба, изразено е становище по същество, като се моли обжалваното решение да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Претендират се разноски.

Пернишкият окръжен съд, след като обсъди доводите на страните намира следното:

При извършената по реда на чл. 269, изр. 1 ГПК служебна проверка, съдът намира, че обжалваното първоинстанционно решение е валидно и допустимо.

Съдът при въззивния контрол за правилност на първоинстанционния съдебен акт в рамките, поставени от въззивните жалби, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, намира от **фактическа и правна** страна следното:

Делото е изяснено от фактическа страна. Районният съд е установил правилно фактите по делото, като е придал на събраните доказателства значението, което те действително имат. При приобщаване на доказателствения материал първата инстанция е съблюдала точно предвидения в ГПК ред за това. Фактите са следните:

От приложеното ч.гр.д. № 01627 по описа за 2021 г. на РС - Перник е видно, че по заявление на „Топлофикация Перник“ АД е издадена Заповед № 261104/15.04.2021 г. за

изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК срещу Л. В. и В. В. платимо разделно- по една втора за сумата 1719,63 лв., представляваща главница за доставена топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. - 30.04.2020 г. за топлоснабден имот, находящ се на адрес: ***, ведно със законната лихва върху главницата от датата на депозиране на заявлението по чл.410 ГПК - 02.04.2021 г., до окончателното изплащане на вземането и сумата 168,29 лв., представляваща законна лихва за забава на месечните плащания за периода от 09.07.2019 г. до 04.03.2021 г., както и за сторените разноски за производството.

Срещу заповедта за изпълнение е подадено възражение от длъжника в срока по чл.414 ГПК.

Пред районния съд са представени извлечение от сметка за абонат Л. В. за периода 05/2019 - 04/2020 и общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от 2008 г., публикувани във в. „Съперник”, бр. 82/3959/ на 29.04.2008 г. Представен е и нотариален акт № *** т.* дело № 497/06 г., видно от който ответниците са собственици на процесния имот за исковия период.

Пред районния съд е била назначена СТЕ. От приетото по делото заключение на вещото лице по същата се установява, че процесният имот се намира в топлоснабдена сграда, по отношение на която е въведена услугата за дялово разпределение на топлинната енергия преди процесния период. От заключението на същата експертиза се установява, че уредът за търговско измерване, монтиран в абонатната станция, е преминал метрологичен контрол, съответства на одобрения тип, годен е да се използва за търговско измерване и показанията му могат да се считат за достоверни. Установено е също, че монтираните в абонатната станция уреди за търговско измерване - топломери са преминали през задължителните периодични метрологични проверки, в хода на които са окачествени като съответстващи на одобрения тип, поради което са годни за търговско измерване и показанията им могат да се считат за достоверни.

Показанията на топломера в СЕС не са отчитани редовно по обективни причини - помещението на абонатната станция е наводнено с фекални води, поради което достъпа до топломера е затруднен, а понякога невъзможен. Начислявана е топлоенергия съгласно приложимите подзаконови нормативни актове.

Вещото лице е установило, че за процесния имот е начислявана прогнозна топлоенергия за БГВ и отопление, която е изравнена по реалните показатели на водомера и топломерите, като са извършвани корекции съгласно отчетените показатели на уредите.

Разхода на топлинна енергия за сградата е направен по изчислителен път и е пропорционален на обема на отоплявания имот.

Годишните проверки на топлинния счетоводител са изготвяни редовно, като ответниците не са подавали възражения срещу тях.

При така установените факти, въз основа на извършения анализ експертизата достига до извод, че общата дължима сума за процесния период е на стойност от 1719,63 лева.

По делото пред районния съд е изслушано и прието и заключение по СИЕ, изготвено при проверка на счетоводството на ищцовото дружество. Вещото лице е достигнало до извод, че за исковия период равностойността на предоставяните от ищеца услуги за топлинна енергия е в размер на 1719,63 лв., а законната лихва е в размер на 168,29 лева за периода на забава, в който се претендира.

При така установеното, въззивният съд намира, че предявените за разглеждане по реда на чл.422, ал.1, вр. чл.153 ЗЕ и чл.86 ЗЗД искове са основателни. В тази връзка районния съд е развил подробни и убедителни доводи с които настоящият състав е напълно съгласен и не се налага тяхното детайлно преповтаряне. Въззивният съд ги възприема като свои.

Наведените с въззивната жалба възражения са били предмет на обсъждане и в първоинстанционното производство.

По делото е бил извършен и обявен на страните подробен доклад в който е изяснен фактическия и правен обхват на предмета на спора, както и доказателствената тежест. Съдът дължи произнасяне не на всичко с което е сезиран, а само на релевантните относно така изяснения предмет на спора факти и право.

По отношение на главния иск е било проведено пълно доказване относно наличието на валидна облигационна връзка за продажба на топлоенергия, изпълнението на задължението за реално доставяне на топлинна енергия, както и нейната стойност. След като няма спор, че процесния имот е топлоснабден, ответника е ползвал доставената топлинна енергия и не се е противопоставил изрично на това, то между него и ищцовото дружество е възникнала валидна облигационна връзка. При това без значение за нейната действителност е наличието на писмен договор или не. Наличието на такъв договор, съгласно закона не е форма за валидност, а средство за доказване. В случая основното е, че облигационната връзка по доставка на топлинна енергия е доказана безспорно с останалите събрани в производството доказателства- СТЕ и СИЕ. При възникване на правото на собственост на ответниците за процесния имот, той вече е бил присъединен, топлофициран, а по отношение на жалбоподателя В., въз основа на документа за собственост е открита и партия на негово име.

Без каквото и да е правно значение в тази насока са и възраженията за липса на разрешение за ползване на външно топлозахранване и абонатна станция. Посочи се по-горе, а това е изяснено изключително подробно и пред първия съд, че това обстоятелство няма отношение към възникване на облигационната връзка между страните. Тази процедура /чл.177 и чл.178 ЗУТ/ е уредена в друг закон- Закон за устройство на територията и касае, най- общо, процедура по въвеждане в експлоатация на новопостроена жилищна сграда. Случай, който повече от очевидно няма нищо общо с разглеждания. Това разрешение има отношение единствено към възможността за въвеждане в експлоатация на сградата, а не и пряко, камо ли самостоятелно, решаващо значение за годността на измервателните уреди и тяхната точност.

В горната връзка вече се посочи и това е установено категорично със заключението на СТЕ, че уредът за търговско измерване, монтиран в абонатната станция, е

преминал метрологичен контрол, съответства на одобрения тип, годен е да се използва за търговско измерване и показанията му могат да се считат за достоверни. Установено е също, че монтираните в абонатната станция уреди за търговско измерване - топломери са преминали през задължителните периодични метрологични проверки, в хода на които са окачествени като съответстващи на одобрения тип, поради което са годни за търговско измерване и показанията им могат да се считат за достоверни.

Неоснователно е и възраженията на жалбоподателите, че липсва валидно обявяване на общите условия на топлофикационното дружество. Видно от доказателствата по делото- заверено копие на бр. 82 от 29.04.2008 г. на в. „Съперник“ ОУ са публикувани, а районния съд изрично е отбелязал, че му е служебно известно и публикуването на тези ОУ и във вестник „Новинар“ бр. 101/2008 г. от 29.04.2008 г. Последният факт е служебно известен и на настоящия състав. Съгласно чл.187 ГПК страните не са длъжни да представят печатни издания, които съдът може служебно да провери. Такава проверка, разбира се, може да извърши и всяка от страните при желание.

По изложените съображения, с решението си първоинстанционният съд, като е достигнал до идентични правни изводи и краен резултат с тези на въззивния съд, е постановил съдебен акт, който не страда от пороците, посочени във въззивната жалба и на основание чл. 272 ГПК следва да бъде потвърден, вкл. и в частта на разноските.

След като правилно и законосъобразно е уважен главния иск, то уважен е и акцесорния иск по чл.86 ЗЗД.

С оглед изхода на делото в тежест на жалбоподателя следва да се присъдят сторените от ответника разноски за юк възнаграждение в размер на 200 лв.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло решение № 138/14.02.2022 г. по гр.д. № 3580/2021 г. по описа на Районен съд– Перник.

Осъжда В. К. В. и Л. И. В., със снета самоличност и ЕГН, да заплатят на „Топлофикация Перник“ АД сумата 200 лв. /всеки един от тях по 100 лв./ разноски за юристконсулско възнаграждение пред въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____